

USNESENÍ

Okresní soud v Tachově rozhodl soudcem Mgr. Petrem Kleinem ve věci

oprávněné: **Štěpánka Dvořáková**, narozená 15. 10. 2014,

zastoupená zákonnou zástupkyní Kristýnou Královou, bytem Plzeňská 159/1, Mariánské Lázně
proti

povinnému: **Josef Dvořák**, narozený 9. 12. 1993, bytem Pohraniční stráže 129, Chodová Planá
o 72 424 Kč s přísl.

takto:

Nedatovaný a nepodepsaný návrh povinného, doručený JUDr. Josefu Lavičkovi, soudnímu exekutorovi Exekutorského úřadu Cheb, se sídlem 26. dubna 10, 350 02 Cheb, „... *prostřednictvím* (blíže neurčeného) *soudu elektronicky* ...“ dne 9. 7. 2025, **na zastavení exekuce pro výživné, vedené na základě pověření** Okresního soudu v Tachově ze dne 10. 7. 2020 č. j. 11 EXE 2408/2020-14, pověřeným exekutorem **pod sp. zn. 176 EX 00288/20**, se zamítá.

Odůvodnění:

1. Výše uvedeným pověřením vyhověl zdejší soud návrhu zákonné zástupkyně oprávněné a JUDr. Josefa Lavičku, pověřil vedením exekuce vykonatelného rozsudku Okresního soudu v Tachově č. j. 13 Nc 3003/2017-21, 21 P a Nc 12/2017 ze dne 28. 2. 2017. Dle exekučního titulu je povinný Josef Dvořák povinen přispívat na výživu nezletilé oprávněné Štěpánky Dvořákové od 1. 9. 2016 částkou 2 000 Kč měsíčně, vždy do 20. dne v měsíci předem, a uhradit nedoplatek na výživném za období od 1. 9. 2016 do 28. 2. 2017 ve výši 12 000 Kč. V návrhu oprávněná, bez bližšího upřesnění, žádala exekuci pro dlužné výživné ke dni podání návrhu (22. 6. 2020) ve výši 72 424 Kč a běžné výživné ve výši 2 000 Kč měsíčně od 1. 7. 2020. Uvedla, že do dne podání návrhu povinný uhradil celkem 19 576 Kč.
2. Povinný se nedatovaným a nepodepsaným podáním, doručeným pověřenému exekutorovi dle jeho vlastního sdělení prostřednictvím blíže neurčeného soudu (jakožto elektronicky nepodepsaná „*Textová zpráva.PDF*“) elektronicky dne 9. 7. 2025, obrátil s žádostí „...o ukončení exekuce na běžné výživné na dceru: Štěpánku Dvořákovou-15. 10. 2014. ...“. V podání se uvádí, že „...*dlužné výživné již nemám a je řádně splaceno, a proto žádám o ukončení exekuce na běžné výživné* ...“. Jako důvody uvádí zejména „... *navýšení srážky ze mzdy za odměny pro pana exekutora. Dále také z důvodu že nemohu si vzít půjčku na rozbité spotřebiče či úvěr.* ...“. Jelikož má exekuci na běžné výživné „... *které mohu bradit sám. Touto cestou bych chtěl požádat o zrušení. Jelikož z matkou dcery není rozumná řeč.* ...“. Povinný dále tvrdí, že už dříve navrhoval zrušení exekuce při jednání u okresního soudu, kde mu mělo být řečeno, aby podal návrh přímo exekutorovi, a že „... *Důkaz o bezdlužnosti a hrazení výživného má pan JUDr. Josef Lavička, který má exekuci na starost.* ...“. Listiny k prokázání svých tvrzení nepředložil.
3. Oprávněná se k návrhu povinného, na výzvu exekutora, vyjádřila prostřednictvím svého zákonného zástupce nesouhlasně. Uvedla, že se zrušením exekuce nesouhlasí, protože exekuce pro ni představuje jistotu, že výživné na dceru Štěpánku Dvořákovou bude chodit pravidelně a včas. Současně uvedla, že povinný dříve běžné výživné řádně neplatil, a proto se obává, že by je neplatil ani nyní. Z tohoto důvodu žádala, aby exekuce dále pokračovala jako doposud. Listiny k prokázání svých tvrzení nepředložila.
4. Jelikož návrhu na zastavení exekuce soudní exekutor nevyhověl, postoupil jej dle § 55 odst. 3 věta třetí zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekučního řádu) dne 18. 7. 2025 exekučnímu soudu, přičemž uvedl, že návrh podal povinný jako osoba k tomu oprávněná, návrh byl soudnímu exekutorovi doručen prostřednictvím soudu elektronicky dne 9.

7. 2025, byl doručen ostatním účastníkům, vyjádření ostatních účastníků k návrhu bylo podáno, ostatní účastníci nevyjádřili s návrhem souhlas, listiny podle § 55 odst. 2 exekučního řádu nepředložili a návrh nemá vady, které by bránily pokračování v řízení. Přehled vymoženého a nevymoženého plnění soudu nepředložil, nepředložil ani exekutorský spis a ani nenavrl jeho předložení.

5. Podle § 55 odst. 1 až 5 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, (dále jen „ex. ř.“) návrh na zastavení exekuce může povinný podat do 15 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o důvodu zastavení exekuce. Návrh na zastavení exekuce se podává u exekutora, který vede exekuci. Podá-li manžel povinného návrh na zastavení exekuce podle § 262b občanského soudního řádu, rozhodne o tomto návrhu exekutor na základě písemných dokladů i bez souhlasu oprávněného do 15 dnů ode dne doručení návrhu. Nevyhoví-li exekutor návrhu, postoupí jej společně s exekučním spisem v uvedené lhůtě k rozhodnutí exekučnímu soudu, který o návrhu rozhodne. Ustanovení odstavce 3 se nepoužije. Návrh na zastavení exekuce musí obsahovat vyličení skutečností rozhodných pro posouzení, zda byl podán ve lhůtě uvedené v odstavci 1; to neplatí, jde-li o návrh podaný nejpozději ve lhůtě podle § 46 odst. 6. Návrh na zastavení exekuce, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý nebo ke kterému nejsou přiloženy listiny k prokázání tvrzení obsažených v návrhu nebo který byl podán opožděně, exekutor odmítne. Je-li proti takovému rozhodnutí podáno odvolání, exekutor ho zruší a věc postoupí k vyřízení exekučnímu soudu. Podá-li účastník návrh na zastavení exekuce, exekutor do 15 dnů od doručení návrhu vyzve další účastníky exekuce, aby se vyjádřili, zda s návrhem souhlasí, a aby se v případě, kdy nesouhlasí s tvrzeními obsaženými v návrhu na zastavení, vyjádřili k návrhu a předložili listiny k prokázání svých tvrzení. Jestliže všichni účastníci se zastavením exekuce souhlasí, exekutor vyhoví návrhu na zastavení exekuce do 30 dnů od marného uplynutí lhůty k vyjádření nebo od doručení souhlasného vyjádření, nastalo-li dříve. Nevyhoví-li exekutor návrhu na zastavení exekuce, postoupí jej společně s exekučním spisem v uvedené lhůtě k rozhodnutí exekučnímu soudu. O zastavení exekuce rozhodne exekutor i bez návrhu, souhlasí-li se zastavením oprávněný. Nesouhlasí-li oprávněný, požádá exekutor o zastavení exekuční soud, který při rozhodování postupuje podle odstavce 5. O zastavení exekuce může rozhodnout exekuční soud i bez návrhu. Dle § 55a téhož zákona soud exekuci na návrh účastníků nezastaví, nejsou-li zaplacený náklady exekuce.
6. Ze sdělení exekutora je patrné, že podání povinného mu bylo nespecifikovaným způsobem doručeno dne 9. 7. 2025. Při předložení návrhu soudu nebyl dle identifikátoru elektronického podání tento dokument opatřen uznávaným elektronickým podpisem, a není důvod se domnívat, že by jím (jakožto „Textová zpráva.PDF“) bylo opatřeno při jeho doručení soudu či exekutorovi. Lze tedy patrně vyloučit, že by povinný návrh podal prostřednictvím datové schránky, a tudíž způsobem, na který dopadá fikce řádného podpisu elektronického podání. Exekutorovi je proto třeba vytknout, že z jeho podání (a patrně ani ze spisu) nelze způsob doručení podání zjistit. V takovém případě měl exekutor existenci elektronického podpisu u zasílajícího soudu alespoň ověřit, když už povinného nepovažoval za potřebné vyzvat k podání návrhu na zastavení exekuce v písemné podobě, nebo elektronicky řádným způsobem a za užití kvalifikovaného elektronického podpisu.
7. Dle stanoviska (Rc) pléna Nejvyššího soud ČR ze dne 5. 1. 2017 sp. zn. Plsn 1/2015 In [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-5-28]. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X] „*Nepovažuje-li se z určitých důvodů elektronický dokument v podobě datové zprávy za podepsaný úkon ve smyslu § 18 odst. 2 zák. č. 300/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů (např. byl-li odeslán z cizí datové schránky), musí být – z hlediska požadavků ustanovení § 42 odst. 3 o. s. ř. a § 59 odst. 1 tr. ř. – opatřen uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1, 2 zák. č. 297/2016 Sb., dříve § 11 odst. 1, 3 zák. č. 227/2000 Sb., ve znění účinném do 18. 9. 2016) jednající fyzické osoby elektronický dokument v podobě datové zprávy obsahující podání.*“
8. Podle § 42 zákona č. 99/1963 Sb., (o. s. ř.) (1) podání je možno učinit písemně. Písemné podání se činí v listinné nebo elektronické podobě prostřednictvím veřejné datové sítě nebo telefaxem. (2) Písemné podání obsahující návrh ve věci samé učiněné telefaxem nebo v elektronické podobě je třeba nejpozději do 3 dnů doplnit předložením jeho originálu, případně písemným podáním shodného znění. K těmto podáním, pokud nebyla ve stanovené lhůtě doplněna, soud nepřihlíží.

Stanoví-li to předseda senátu, je účastník povinen soudu předložit originál (písemné podání shodného znění) i jiných podání učiněných telefaxem. (3) V případě podání v elektronické podobě podepsaného způsobem, se kterým zvláštní právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, se nevyžaduje doplnění podání předložením jeho originálu podle odstavce 2.

9. Jak je z uvedeného patrné, elektronické podání, obsahující návrh na zastavení exekuce, hlásící se ke jménu povinného, nebylo ve smyslu odst. 3 citovaného ustanovení elektronicky podepsáno způsobem, se kterým zvláštní právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, ani (ve smyslu odst. 2 téhož ustanovení) do 3 dnů doplněno předložením jeho originálu, případně písemným podáním shodného znění, nemělo k němu proto být přihlíženo a nemělo být ani zasíláno oprávněně k vyjádření, ani exekučnímu soudu k rozhodnutí. Pokud se tak už však stalo, je exekuční soud nucen na návrh pohlížet jako na řádně podaný a jako o takovém o něm i rozhodnout.
10. O zastavení exekuce smí soud rozhodnout za podmínek uvedených v ust. § 268 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“). Dle tohoto ustanovení výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže a) byl nařízen, ačkoli se rozhodnutí dosud nestalo vykonatelným; b) rozhodnutí, které je podkladem výkonu, bylo po nařízení výkonu zrušeno nebo se stalo neúčinným; c) zastavení výkonu rozhodnutí navrhl ten, kdo navrhl jeho nařízení; d) výkon rozhodnutí postihuje věci, které jsou z něho podle § 321 a 322 vyloučeny; e) průběh výkonu rozhodnutí ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů; f) bylo pravomocně rozhodnuto, že výkon rozhodnutí postihuje majetek, k němuž má někdo právo nepřipouštějící výkon rozhodnutí (§ 267); g) po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden; bylo-li právo přiznáno rozsudkem pro zmeškání, bude výkon rozhodnutí zastaven i tehdy, jestliže právo zaniklo před vydáním tohoto rozsudku; h) výkon rozhodnutí je nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat. Dále výkon rozhodnutí bude zastaven též tehdy, jestliže povinný provedl z vymáhané peněžitě pohledávky oprávněného srážku stanovenou zvláštními předpisy a odvedl tuto srážku příslušnému orgánu, a to v rozsahu, v jakém byl povinen tuto srážku provést. Výkon rozhodnutí prodejem zástavy bude zastaven také tehdy, jestliže zaniklo zástavní právo. Týká-li se nařízeného výkonu rozhodnutí některý z důvodů zastavení jen zčásti nebo byl-li výkon rozhodnutí nařízen v rozsahu širším, než jaký stačí k uspokojení oprávněného, bude výkon rozhodnutí zastaven částečně.
11. Podle ust. § 290 odst. 2 téhož zákona na návrh povinného může soud zastavit nařízený výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, jestliže jsou srážky prováděny již jen pro běžné výživné a lze předpokládat, že povinný vzhledem ke svému chování i poměru k práci bude výživné plnit dále dobrovolně.
12. Z dostupných listin, a zejména v důsledku nepředložení zprávy o vymoženém a nevymoženém plnění ze strany pověřeného exekutora, který je, a v tom se soud ztotožňuje se stanoviskem povinného, jako jediný v držení důkazů o hrazení výživného ze strany povinného a výši aktuálně existujícího dluhu, nemůže soud učinit jakýkoli závěr. Pouze pověřený exekutor při tom má k dispozici informace o tom, zda je již vymáháno pouze běžné výživné, nebo zda nějaké dlužné výživné k vymožení zbývá, a zda lze předpokládat, že povinný vzhledem ke svému chování i poměru k práci bude výživné plnit nadále dobrovolně. Bylo sice v zájmu zákonné zástupkyně oprávněné vyhovět výzvě exekutora z usnesení ze dne 9. 7. 2025 č. j. 176 Ex 288/20-167, aby v případě nesouhlasu předložila listinné důkazy k prokázání svých tvrzení, tedy předložit soudu přehled obdrženého výživného a vyčíslení případného dluhu (nemluvě o uvedení tvrzení, zda je již po povinném vymáháno běžné či dlužné výživné), a v zájmu povinného, aby svá tvrzení o schopnosti výživné hradit doložil, byl však to pověřený exekutor, který měl odpovídající podklady soudu předložit. Za daných okolností tak soud vychází z toho, že se exekuce zatím ve smyslu ust. § 290 odst. 2 o. s. ř. pouze pro běžné výživné nevede a že předpokládat, že by povinný vzhledem ke svému chování i poměru k práci výživné plnil nadále dobrovolně, z pohledu pověřeného exekutora nelze.

13. Z uvedeného plyne, že žádnou z v předchozím odstavci uvedených podmínek nemůže soud považovat za splněnou, a že navrhovatel ani neuvádí žádné tvrzení, ze kterého by splnění těchto podmínek bylo možno dovodit. Důvodem pro zastavení exekuce nemůže být pouhé přesvědčení povinného, že běžné výživné hradit hodlá, a že dlužné výživné údajně nemá, zejména pokud zároveň uvádí, že návrh podává v úmyslu se zadlužit. V souzeném případě tak nebylo prokázáno, že by došlo k úhradě či vymožení veškerého dlužného výživného. Jediným řešením tohoto stavu je plná úhrada dlužného výživného a dostatečně dlouhá doba řádného chování povinného a hrazení běžného výživného prostř. exekuce ve smyslu ust. § 290 odst. 2 o. s. ř..
14. Soud dospěl k závěru, že zatím z ničeho nevyplývá, že by mělo dojít k zastavení exekuce postupem podle ust. § 268 o.s.ř.. Protože povinný neuvedl relevantní důvody pro zastavení exekuce, nezbylo soudu než na základě výše uvedených úvah a závěrů jeho návrh na zastavení exekuce zamítnout.
15. Učinil tak bez nařízení jednání, neboť vycházel ze skutečností známých mu z úřední činnosti, z tvrzení účastníků a předložených listin. Rozhodnutí o návrhu záviselo pouze na právním posouzení v něm obsažených argumentů a nařízení jednání by za této situace pouze zvýšilo náklady exekučního řízení.
16. O nároku na náhradu nákladů exekuce rozhoduje exekutor (§ 88 odst. 1 ex. řádu).
17. Pokud chce povinný, aby jeho návrh na zastavení exekuce mohl být řádně projednán a případně i shledán důvodným, bude třeba, aby jej podal řádnou procesní formou u pověřeného soudního exekutora. Nezbytné pak bude, aby přesně vymezil, zda žádá zastavení exekuce v celém rozsahu, anebo pouze v části vedené pro běžné výživné do budoucna. Nezbytné je, aby v návrhu uvedl rozhodné skutečnosti významné pro posouzení včasnosti návrhu a současně konkrétně tvrdil, ke kterému dni a v jaké výši došlo k částečným a případně i k úplné úhradě dlužného výživného, zda a v jakém rozsahu byly uhrazeny i náklady oprávněné a náklady exekuce, od kterého okamžiku je exekuce podle jeho tvrzení vedena již jen pro běžné výživné a z jakých konkrétních okolností dovozuje, že běžné výživné bude nadále plnit dobrovolně, řádně a včas i bez exekučního vymáhání. Tato tvrzení bude muset doložit zejména přehledem plateb po jednotlivých měsících, výpisy z účtu nebo jinými platebními doklady ke všem tvrzeným úhradám, případně i potvrzením či vyčíslením soudního exekutora o stavu vymoženého a nevymoženého plnění, nebo alespoň návrhem, aby si soud takové vyčíslení vyžádal, jakož i listinami osvědčujícími stabilní příjem a schopnost pravidelného dobrovolného plnění do budoucna. Pouhé obecné tvrzení, že dlužné výživné již bylo splaceno a že běžné výživné může povinný hradit sám, k úspěchu návrhu nepostačuje.
18. Pokud pak chce zákonná zástupkyně oprávněné zabránit případnému zastavení exekuce, je třeba, aby svůj nesouhlas neomezila pouze na obecnou obavu z budoucího neplacení, ale aby konkrétně tvrdila, zda ke dni vyjádření existuje nedoplatek na dlužném výživném nebo na nákladech exekuce, v jakých konkrétních měsících povinný běžné výživné nehradil vůbec či pouze z části, v jakých platil opožděně nebo jen částečně, a proč nelze dovodit, že bude povinný bez exekučního vymáhání plnit běžné výživné dobrovolně, řádně a včas. Tvrzení je třeba podložit zejména přehledem plateb po jednotlivých měsících, výpisy z účtu nebo jinými doklady o přijatých platbách, případně i aktuálním vyčíslením stavu pohledávky od soudního exekutora, nebo alespoň návrhem, aby si soud takové vyčíslení vyžádal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení mohou účastníci řízení podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím podepsaného soudu.

Tachov 3. června 2026

Mgr. Petr Klein v. r.
soudce